

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 кор.

За границею

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. пл. Домбровського (Хорундичин). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсманна.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неочечатані вільні від порта. — Оголошеня значайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 3 с. від стрічки.

Дотеперішній добуток східно-азійської війни.

(X) Вісти з російського жерела, які доси наспіли про випад фльоти з 10. с. м. а відтак про стичку з 14. с. м., представляють навіть при поверховнім огляді морске положенє в східній Азії для Росії вельми невідрадним. Російска фльота на Жовтім морі окрім чотирох або п'ятох кораблів боввих, двох-трох кружляків і кільканайцять торпедовців перестала естувати. Навіть останки знищеної фльоти потерпіли значні ушкодження, так що не виминуть мабуть сеї долі, яка довела ся знищеної фльоті. Тим способом Японці стали необмеженими володарями на східно-азійськім морі і остануть ними імовірно аж по конець війни. По думці свідомих справи була би вже властиво війна рішена на морі, а для Росії зовсім програна. Сей добуток морських операцій Японців не належить приписувати висшому проводови або тактиці. Таж Японці вже нападом на Порт-Артур, котрим розпочали війну, адобули таку перевагу материяльну, що вже тоді захопили в свої руки володарство на морі. Все те, що опісля стало ся на боєвищі, промовляє мимо деяких похибок в користь російської тактики. Навіть ще в останних часах російський відділ фльоти в Порті Артура держав переважну силою і числом японську фльоту в шаху, що міг утечи перед адміралом Тоґо, а три кружляка з Владивостоку приневолити також переважну числом ескадру Камімури по п'ятигодиннім бою залишити бій і переслідуванє. Але у війні значить найбільше успіх, а сей неперечно osiąгнули Японці і безсторонний суд мусить їм признати, що они світло списали ся на морі.

Що бій з 10. с. м. і з 14-го закінчив в головній мірі морську війну, за сим промовляють різні причини. Балтійска фльота все ще не готова до відпливу на Схід. Наколи она чимскорше не відплине з Кронштаду, то може наспіти на східно-азійське боєвище тоді вже, коли Порт-Артур буде в руках Японців, а пристань у Владивостоку буде замерзла і неприступна. Тоді не мала-б та фльота операційної підстави, щоби приспорювати собі угля і всяких інших потреб для фльоти і робити направки заподіяних в бою шкід. Свідомі справи думають отже, що наколи балтійска фльота не виплине в серпні, то вже буде приневолена ждати аж слідууючої весни, коли пристань у Владивостоку розмерзне ся. До мая зискали-б Японці понад 10 місяців, а за той час могли-б не лише понаправляти ушкоджені кораблі, але й скріпити фльоту і тим способом знов osiąгнути перевагу над балтійськім відділом. Тоді не було-б уже спроможно російській фльоті здобути володарство на східно-азійськім морі і для того висилка її показує ся безвиглядною. Нема отже надії, щоби Росія могла osiąгнути знов володарство на морі і поправити своє положенє в морській війні.

Справа могла-б корисно обернути ся,

наколиб Росія могла зараз вислати балтійську фльоту, котрої відплив був уже назначений на 12. с. м. і колиб Порт-Артур держав ся аж до її припливу. В такім случаю балтійска фльота з свіжими силами застала би японську фльоту доволі вже також вичерпану на силах, а позаяк морска війна є необчислима, то японська фльота могла-б ще понести значні втрати в бою з новопривбушою балтійською фльотою або від підводних мін. З тих причин ще не можна зовсім певним уважати володарство Японців на морі.

На суходолі все ще не рішене. Куропаткин згромадив свої сили в області укріпленого табору в Ляоян і вижидає там і дальшого приходу нових війск і нападу Японців. Хто тут буде вигязем, годі наперед сказати. Наколи побідять російські війска, тоді пічнуть они зачінну війну, а на случай побіди Японців стягне Куропаткин імовірно свої сили поза шанці табору свого і буде дожидати підмоги з Мукдену або Харбіна і аж тоді перейде до зачінної війни. Одначе Японці устроїли всю здобуту область укріпленнями і не посували ся так довго дальше вперед, поки добре не усадовили ся в своїх займищах. Не було-б отже так легко виперти їх з сих становищ. Росія отже має намір, з відділом уставленим вже з почином війни коло Уссурі і з надходячими з Європи помічними війсками вирушити в напрямі ріки Ялю і тим способом з заду загрозити Японців та приневолити їх, уступити з південної Манджурії. Але все те належить до будуччини. Се буде друга дія війни, бо перша уже покінчена. Куропаткин не довів ще до ніякого рішення, Порт-Артур все ще в російських руках, а з російської фльоти, хоч так ослабленої, все ще є останки, котрі треба побороти.

Д О П И С Ь.

З Відня.

(Ціна старинна ікона).

„Оуспеніє Престыя Двы Бцы.

Изображеніє имѣра чудотворній ікони Пресвятыя Бцы иже обрѣтається в лаврѣ киевопечерской над царскими враты“.

Так описану, для іконографів і археологів вельми замітну ікону переслала игумена графиня Castiglione, пріорша інокінь „Englische fräulein“ в St. Pölten-і коло Відня, на руки одной панночки Йоганни Mayreder, аби та розпитала у о. крил. Івана Шиха, нашого приходника св. Варвари у Відня, що значить надпись ікони кирицею: „Оуспеніє...“ і довгим рядочком під іконою уміщена підпись: „Изображеніє...“ Напись і підпись у гарно виконаних буквах перемальована*) по

*) Мабуть Німці, не вмюючи читати рускої описи ікони, замальовали незрозумілі для себе букви. Нині можна їх відчитати тільки з релефних випуклостей, які творить первістна імовірно чорна краска букв з поверхною верствою золотої краски бордюри. Я і о. Ших з трудом відчитали до світла релефний слід букв, особливо в підписи ікони. — На фотографічній знімці, яку для інтересности образа зробив п. Максим Дуткевич (Русин — урядник міністер-

верха золотим (altgold) 3 сантиметри широким паском, що з темнозеленою 1/2 цм. широкою обвідкою з краю становить гарну бордюру довкола цілої поздовжної ікони. Міра ікони: 40 цм. ширини, а 28 цм. висоти із згаданю бордюрою, а сам образ має 33 цм. ширини, а 22 1/2 висоти. На іконі зображене Успеніє Пресв. Діви Марії на темно-зеленім тлі, якого краска повторяє ся в різних нюансах. — По середині образа лежить Марія, оповита в темно-зелену свиту із золотистими тінями, на величавім ложі, вкритім багрянцею із золотою орнаментикою здовж рубця, а поверх багрянці є під Богородицею ще золота скатерть з гарним цвітистим бароковим рисунком. Ліворуч на ложі червона подуциана, на якій спочила голова Марії в білім рантусі, окружена золотим блеском святости. Очи у Марії замкнені, руки зложені, вираз лица як у страдальниці, що спочиває у сні блаженних. Над головою білою барвою букви: МР ΘΥ (μρθς θεοι).

Над Пресв. Дівою по самій середині образа стоить Христо с, також в зеленім хейтоні, а поверха хейтона має багрянцю з золотистою тінню на згибах і держить обіруч на ліво від себе улицворену душу Марії в виді маленької дитинки, оповитої з голівкою в білу свитину. У Христа русяве, на оба боки розділене волосє, гарне лице, окружене кучерявою розділеною бородою. З голови спадає волос в буйних кучерях аж на рамена. Навкруги Ісусової голови золоте сіяєво, а від него на право і ліво Христа бють золоті лучі, як за широке ложе Марії.

На право і ліво Ісуса уносять ся два ангели червонокрилці; оба держать, звернені до Ісусови, білі простиралця нераче для перевезу Марії, аби тіло її оповити і занести до небес.

Лівобічний ангел в багрянім верхнім одязі, а під сподом у него темно-зелена свита. Правобічний одягнений в свиту о відворотних красках. Верхом у него томно-зелений хейтон, а сподом має багрянцю.

На диво зір Христа звернений не до Марії, хоч сумовите лице звернув до уснувшої, але живі очи глядять наперед до видця.

Над головою Христа видіє в білих буквах на право «Ис», а на ліво «ХС».

Довкола Пресв. Діви угруповані вельми артистично на право і на ліво образи 12 апостолів.

В головах Марії стоить шість статей, а у стіп пять апостолів, в багряних і темно-зелених одягах і простягають руки до Богородиці. Один в головах держить кадильницю, а один знова тулить Маріїні стопи. Зір їх звернений у одних на Марію, у других на Христа. На їх лицах слідно у деяких сум, а деякі знов подивляють чудо.

З обох груп апостолів виріжнює ся з усіх один, котрий праворуч Христа припадає до Марії.

Уклад і упозованє тих усіх осіб вельми удачне і не монотонне, при тім добір і зміна красок дуже гармонійні. Гарний і живий кольорит малюнка, в яким міняють ся зелена, багряна, червона і золота краска, любо нестить око видця.

Для повноти описи ікони слідує ще згадати про дві каплиці з червоними дахами і луковими, кратованими вікнами. Видіють они в перстві скарбу) випали стрічки букв досить чітко. Прим. автора.

спективі образу поза групами апостолів на право і на ліво.

Артистична цілість виходить вельми гармонійна, симетрична і вказує на кисть якогось знаменитого мистця-живописця.

Ікона мальована на дощиві, 2 1/2 цм. грубій з грушкового або липового дерева. Дощина скріплена двома поперечними хистками, аби не випачила ся.

Зі споду покрита ікона ясно-голубим шовковим адамашком з жовто-білими пасками. Що 4 1/2 цм. йде поздовжний червоний шлячок, а в попереку пронизані на адамашку червоні і темно-зелені гафти в цвітки. На біло-жовтих пасочках красують ся червоні і темно-зелені цятки. На цілім-же десеню тої шовкової матерії, що своїм виробом вказує також на антик, мережані групи цвітів у відступах що 13 цм. в квадраті.

Року, з якого походить се старинне мальовило, або якоїсь указки в тім напрямі гляділи ми всюди, ми знимали навіть наклеєний зі споду шовк, аби дощину точно оглянути, одначе відворотна сторона була зовсім чиста, природний вид дерева. Також просили ми посередницю п. Майредер, аби розвідала у інокін, звідки взяла ся та руска ікона, якої первопись має бути після підписи в Києвопечерській Лаврі, — в якимсь монастирі аж в St. Pölten-i. Ми одержали вістку, що при випрятуваню монастирських хорів посеред іншого рапунтя найдено і ту ікону, але звідки і від кого походить она, нікому не є звісне. Хоч і не була в особливим переховку, зберігла ся зовсім добре і крім одної скази чи задрки на правій групі апостолів, малюнок не утерпів впрочім ніякої ушкоди.

Так хіба тільки заводовий археолог або іконограф міг-би справдити, з якого часу і звідки походить се «ізображеніє». А інтересне є також, чи над царськими вратами в Києвопечерській Лаврі знаходиться і тепер та чудотворна ікона, з якої знимкою має бути наше «ізображеніє». Може би хто з наших земляків-Київ, надіслав нам тут звістку про те, або може і яке пояснене.

Чи не дістала ся та ікона в ті сторони від якого зі старшин козацких з часів походу Собіського на відсіч облоги Відня 1683 р.?

Собіський переходив зі своїми полками і козаками Дунай під Тульном, а звідси недалеко і до St. Pölten. А може тільки случай заніс сей антик в ту чужину... Незвісно...

Відень 1. VIII 1904.

Др. Олександр Богдан Кулачковский.

Япаньско-росийска війна.

Чому буть Росию?

З Тієнсіну подають заграничні газети в перекладі отсю замітну статью, китайского дневника в Шангаю «Хунг вай ік пав» зображуючу погляди китайської поступової інтелігенції на російско-япаньску війну:

Перед вибухом війни з Япанією були Росияни надзвичайно думні; коли хто з ними хотів говорити про Япанців, то не слухали его і сплювали. Такими самими думними оставали по вибуху війни, коли під Порт-Артуром стратили три воєнні кораблі. Алексєєв показав рукою на розбитий япаньским гранатом дах якогось дому і сказав до свого гостя: «Оставлю се яко історичний забиток». Бо думав, що справність неприятеля полягає тільки на тім, що можуть поєсути дах! Коли відтак згинув Макаров, Фенванчен занято, а получене з Ляонунгом і Порт-Артуром перетято, занепокоїли ся, але не переставали виголошувати великих слів і порівнувати свою війну з англійско-трансвалльською.

Однак теперішня війна має більше схожости з япаньско-китайською. Щоби знайти порівнане, не треба далеко шукати за аналогіями:

1. Росийський цар вірив перехвалюваням Алексєєва, який признав то військо, що мав, достаточним, подібно, як наш цїсар завірив самохвальчим запевненям Лі-гун-чунга, який також уважав наші сили достаточними до оборони перед Япанцями.

2. Алексєєв не видав рішучо жадних заряджень тактичних в пересвідченю, що Япанці не відважать ся на виповіджене війни; зовсім так само, як Лі-гун-чунг, який також не вірив в можливість вибуху війни і з дня на день надїяв ся розпочати мирових пересправ.

3. Росийський посол Розен не поінформував свого правительства про япаньскі оруженія, подібно, як у нас не вчинив сего наш представитель в Токіо п. Ван-фенхїк. Се занедбане обовязку було у обох послів великим злочином, хойль вина російского посла є ще більша, бо китайський посол розпоряджує вельми скупими средствами. Топ Ванфенхїк зі зглядів ощадности замкнув ся був і відділив від окруженія і природно, не міг про нічо знати. Натомість російскі дипломати розпоряджують величезними диспозиційними фондами і на їх інформаціях полягає російське правительство. Мимо сего Розен ізолював ся також від окруженія.

4. Під зглядом необразованости жовнірів і моряків, браків і нерівностей в силах поодиноких тактичних одиниць, неправильного виплачування жолду, мішаня рижу і збіжа з піском, пугтя набоїв через додаване землі до пороху, нахилу до грабіжи і рабунку, а вкінці під зглядом недостатку, рішучости Росияни і ми, Китайці, є собі рівні.

5. Так само, як у нас, сварять ся і інтригують против себе генерали і політики, коли тимчасом на військо спадає удар за ударом.

6. Так само, як у нас, також у Росиян, деякі партії в краю лизують, коли виїшний ворог побиває війська безнастанно.

7. Так само, як у нас, також і російскі часописи винаходять великі слова в краю, коли би треба помочи поза его границями.

8. Так само, як у нас, думають також і в Росії тамошні урядники тільки про власне збогаченє, підчас коли на вітчизну спадають нещастя.

Отсе наведено тільки головні точки. До них належить еще додати точки другорядного значія. Алексєєв устроював в Порт-Артурі баль, так само, як наш генерал Ейшіхао видав під Стоянєн осївний фестин. Чи є тут яка ріжниця? Коли тільки Япанці висїли коло Пічево, Алексєєв утік на північ. Чи се було що иншого, ніж тогда, коли по виладуваню Япанців в Пічево наш губернатор з Порт-Артура Кун-Хаваєє сів на корабель і втік на полудне? З. се засуджено его на смерть, а потім помилувано; Алексєєва помилувано відразу.

Якжеж се можливе, що Росия, наймогутнійша європейска держава, найшла ся тепер нагло в положеню, яке дасть прирівнати ся тільки з найгіршими часами нашого правительства зперед десяти лїт? Коли Росия ріжнить ся від нас під кождим зглядом, в культурі, положеню землі, історії, воєнній силі і світовій славі, то має однак она з Китаєм одну велику подібність, а іменно абсолютне правительство. Розходить ся тут не о побіду Япанії над Китаєм, або Япанії над Росиею, але о побіду конституційного правління над абсолютним.

НОВИНИ.

— Календар. В середу: руско-кат. Евпла, Клявді; рим.-кат. Вартоломея. — В четвер: руско-кат. Фотія і Аникити муч.; рим.-кат. Людвика кор.

Франц Михайлів.

СОНЕТИ.

На твої йшов я Україно ниви...

1.

На твої йшов я Україно ниви,
Плекати цвітї, які гне посуха...
Ще змалку йшов я, так як син правдивий,
В красну палату твоего духа...

Ще змалку йшов я, ніс в палату духа,
Душу і серце своє, був щасливий,
Щасливий втіхою, що хтось послуха
Мові мови там, на твоїй ниві...

В твоїй огородець, вкрашений жазьміном
Йшов я з серцем мов гарфа граючим,
Щоби в осївну вечірну годину

Місячним з неба заглядати лучем
Й гнати від тебе, моя Україно,
Тоску, розпуку і горе пекуче...

2.

І що застав я там, на твоїй ниві?
О, ні! Розпуки тамки я не стрінув!...
Сьміялись діти твої юродиві,
Як люд у злиднях і недолі гинув...

А на порогах знищеного храму
Крови не вкрив, ні моцїв кервавих,
Лише широко отворену браму
Підлої зради й лестоцїв лукавих...

І сил на тоє в мене вже не стало,
Не стало крови мові у жилах,
Щоб знищить, змести сю твою закалу...

Тутки би треба, щоб Геракля сила
В гору піднесла орлині крила,
Щоби не дала вірла на поталу...

В горах.

Гляджу в безмежну даль і швидким зором
Мірю далекі, змінні краєвиди...
Над мною хмари на синім овиді
Кружать і гинуть у віддалі скоро...

А там, по селах бідний люд дрімає,
Безрадний, тихий із горя — турботи,
У чорних злиднях. — А хоч до роботи
Мене розум тягне, хоч серце краєсь, —

Бою вертати ся в западню темну
І зачинати роботу даремну...
Я лиш буюти хочу у всесьвітї,

А хоч потому в безвісти злетїти
І хоч би тіло на скілах роздерти
Й згинуть — свобідно я міг би умерти...

На лодцї.

Я не журю ся, що мене чекає
І де пливу я — се мінї однако —
Сумні позаду спомини лишаяю,
Пливу в віддалі і все мінї однако...

Минули марно лїта молодїї,
Мрії мов цвітї осївнї вянуть —
Скрїзь пустку бачу, де лише погляну,
Жаль за минулим сльози шле на вії...

Сумні позаду спомини лишаяю,
Лишаяю тоску сумну за собою
І сїру мраку і тугу без краю...

Я не журю ся, бо мінї однако,
Чи я дібу є ще коли спокою,
Чи ні... Мінї тепер усе однако...

Думи мої...

Думи мої єдині, найтихіші, самотні,
Мої цвітї в насїня сповитю дрімучі,
Чом на волю вас тягне вже жажда пекуча,
Чом не хочете в мене жити безтурботні?

На чужині не вкривють мозоли турботні
Вам рук білих — та мозок сумнівнї пекучї
Муть палити й питаннїя мов води ревучї
Муть гасити вас, мрії тихі і самотні...

Вас розпука і горе на сьвіт народили
І кохали... Йдїть думи на сїрі могили,
В степ буюти... Вертайте, як не стане сили...

Тодї (сам я не знаю, Біг-ме що не знаю),
Чи, як вчую крил ваших шум на неба скраю
І як вчую плач тихий, чи вас розпізнаю...

Requiem aeternam.

Суму птиця надїмною
Чорні крила розпинає;
Похоронну пісьнь сьпіває
Суму птиця надїмною...

Серед тиші і спокою
Блідї звїзди догасають;
Суму птиця надїмною
Похоронну пісьнь сьпіває...

Земля лежить блїдо-сина,
Вї на нїї зівали цвітї —
Смерти чорна йде година...

Серед тиші і спокою
Зорї меркнуть на блалїтї,
Зорї гаснуть надїмною...

— Програма подорожі міністра президента д-ра Кербера по Галичині і Буковині є ось яка: Дня 28. с. м. о год. 10:45 вночі виїде др. Кербер з Кракова до Дембниці, звідси о 7:06 рано прибуде до Тарнобжега, а озісля до Надбережа. Коло 4 год. пополудни виїде з поворотом до Тарнобжега і приїде до Переворска. Звідтам о 7:24 відїде до Ланьцута і там переночує у гр. Потонких. З Ланьцута виїде дня 30. с. м. о 1. годині пополудни і приїде о 2:51 пополудни до Перемишля, де перебуде до 7:05 вечер. О 8:40 вечер того дня приїде до Львова і виїде дня 1. вересня о 2:09 пополудни з двірця Підзамче до Скваряви. Звідтам поїде кіньми до Красногоча, а з Красногоча окремих поїздом виїде о 9:10 вечер до Тернополя. Ту приїде о 10:45 вечер і переночує. Дня 2. вересня о 10:36 рано поїде з Тернополя до Копичинців і Гусятина. В Гусятині буде о 4:42 пополудни, а о 11. год. вночі виїде окремих поїздом до Заліщик і там переночує в саліновім возі. Дня 3. вересня о 4:30 рано поїде з Заліщик до Черновець і стане там о 8:40 рано. В Чернівцях перебуде цілий день і переночує. Дня 4. вересня виїде з Черновець і прибуде до Станиславова о 10:30 рано. Там звидить карне заведенє на «Дуброві» і о 1:45 попол. поїде до Стрия. Приїзд припадає на 5. год. попол. Зі Стрия поїде до Підгорець і там переночує. Дня 5. вересня о 6:30 рано поїде окремих поїздом зі Стрия до Борислава, а звідтам кіньми до Дрогобича. З Дрогобича виїде того самого дня о 12:04 в полудне через Хирів і Хабівку до Заканопана. Там стане дня 6. вересня о 6. год. рано. Вечером о 10. год. виїде до Хабівки і через Суху, Скавину прибуде до Кракова дня 8. вересня о 6:07 рано. (Години означені після середно-європейського часу). — На прийняте міністер-президента д-ра Кербера у Львові відбуде ся дня 31. с. м. у кравого маршалка гр. Стан. Баденського обід на 40 осіб, а вечером того дня равт.

— Вписи в школі ім. Шевченка у Львові будуть відбувати ся 31. серпня і 1. вересня с. р. перед полуднем від години 9. до 11. і пополудни від 3. до 5. в локалі школи при ул. Сикстускій ч. 47. До впису можна зголосити ся також письменно. Вписове виносить в кл. I і II по 6 К, в кл. III, IV і V по 10 К за курс. Іспити поправчі і вступні будуть відбувати ся 3. вересня від 3. години пополудни. Просимо інші рускі часописи о повторенє сеї оповістки.

— 3 Самбірщини пишуть нам: Дня 14. с. м. відбули ся перші загальні збори пожарного «Сокола» в Кульчицях шляхоцких. Заки подам звіт про ті збори, скажу декілька слів про се село. Оно відорало в рускім житю вже неодну важну ролю. Згадати лише про славного Сагайдачного і звісного Кульчицького зпід Відня в часі облоги Турків, навести цілий ряд осіб, які є родом з Кульчиць, а які займають визначні становища в суспільнім житю, причім не цур ють ся руского походження, але противно є справдішними патріотами. Село Кульчиці розложило ся довгим вінцем на горбі, віддаленим від міста Самбора заледви 6 кілометрів. Чотири величаві церкви (між тими одна найбільша мурована), приличні і великі господарські забудованя, свди за садами свідчать вже на виї про побожність, працьовитість і ревність тої ходачкової шляхти, яка майже виключно замешкує се село. І справді наряд є незвичайно пильний і витревалый, запопадливий і ощадний. Значіне землі зрозуміли они дуже добре, тож і не малу ролю відіграє тут береженє і нероздроблюванє маєтку, а набуване все нового. Притім старають ся они заступити все своїми силами. Коваль, швець, кравець, стельмах, столяр, тесля — все те кульчицькі шляхтичі. Скленник, провінація і трафіка також в їх руках. Не забувають они і на добродійство близькості висших шкіл. Звиш 40 школярів ходять звідси до міських шкіл, між тим 10 панночок і 4 академиків. І від просвітнього руху не дуже відтягають ся. Тому то і не дивно, що се перше село (крім Ваньович) в тім повіті, котре забазало мати у себе «Сокол». Перші загальні збори сего товариства, які як згадано, відбули ся 14. с. м., випали надзвичайно величаво так, як мож сего було надїятися. На съвѣто се прибув делегат львівського «Сокола» др. Форестина з двома іншими друзями. Дві просторі салі читальні «Просвіти» наповнили ся битком старшою молодіжню. Батьки засіли з повагою довкола на лавках, інші задля браку місця стояли під вікнами, приглядаючи ся і прислухуючи ся з цікавістю сему, що діяло ся в середині. Тут місцевий парох, о. Д. Гордяньский, привитавши шире зібраних і прибунних делегатів, подав в коротких а ядерних словах ціле зібраня, значіне організації, хосенність пожарної філії, вкінци попросив делегата о поясненє статутів. Зібрані вислухали обох промов з незвичайною увагою, відтак з цікавістю винятували ся о деякі подробиці. На завив предсідателя-пароха, вписувати ся в члени, првступило сейчас 47 молодців. За ними пішли і декотрі батьки, щоби, як казали, не дати ся і тут випередити молодим. Головою вибрано начальника громади д-га Григорія Кульчицького Живайла, начальником стягу д-га Івана Куль-

чицького Дашинича, агента «Дністра». По відповідній кінцевій промові місцевого пароха, удали ся зібрані з одушевленем, з пісню «Соколи, Соколи, ставаймо в ряді» на недалеку толоку, де стояла вже приготована сикавка і деякі прилади. До муштри стануло звиш 30 молодців — кождий з відзнакою на руці. По переведеню початків муштри, зроблено відтак вправи з сикавкою і драбиною. Зібраний довкола наряд приймав з голосною радістю справність і охоту нових Соколів. Доперва пізна віч перервала вправи. Другів-делегатів пращано з одушевленем і прошено, не забувати на се перше гніздо, бо оно хотіло би бути не лише перше в числі на папері, але і перше в дійности, в розвою. — Присутний.

— Для гусятинського повіту. Театральне представленє відбуде ся в неділю 28. с. м. в місточку Пробіжній силами і заходами Читальні «Просвіти» в Шидлівцях. Буде виставлена конкурсова драма Гр. Цегляньського «Кара совісти». Дохід призначено на фонд основаня приватних руских гімназій. Сею дорогою просимо усіх прихильників справи щедрою рукою підперти наші заходи і численно явити ся. Крісло 2 К, вступі 50 с, для селян і міщан 30 с. Близші відомости на афішах і запрошенях.

— Кравва рада шкільна іменувала заступниками учителів: Стан. Тілінгера в гімназії Франц Йосифа в Перемишлі, Якова Яцкевича і Льва Порадовського в І гімн. в Перемишлі; — Василя Елєна, учителя 5-кл. муж. школи в Богородчанах, заступником учителя в муж. семінарії учительській в Соколи, Едм. Лучинського, учителя 5-кл. школи в Книгині-Гірці, заступником учителя в муж. семінарії учительській в Станиславова; — затвердила іменованє о. Василя Томовича духовним членом окр. ради шк. в Підгайцях; — назначила Стефана Таклинського, управителя в Сколошові, другим представителем учительського звания в окр. раді шк. в Яворові.

Кр. рада шк. іменувала в народних школах: Зофію Невядомську і Олену Лозинську учительками 5-класової школи видлової женьської в Коломиї, Меч. Лозинського учит. 3-кл. шк. вид. муж. в Коломиї, Александра Куличина управителем 6 кл. шк. женьської в Бібрці, Каз. Гілевицьку учителькою 6-кл. шк. ж. в Рогатині, Мавр. Діаманда учит. мойсеевої релігії в 6-кл. шк. муж. в Бібрці, Ант. Вінковського управ. 5-кл. шк. муж. в Старім Самборі, Марию Бурггардову управ. 5-кл. шк. ж. в Старім Самборі, Ів. Яцка управ. 5-кл. шк. муж. в Берездівцях, Сев. Романицю учит. 5-кл. шк. муж. в Скалаті, Теклю Лєсівну учит. 5-кл. шк. жін. в Ходорові, Марию Луківівну учит. 4 кл. шк. жін. в Коломиї, Василя Витвицького учит. 4-кл. шк. муж. в Коломиї, Наталію Кобринську учит. 4-кл. шк. жін. ім. Сенкевича в Коломиї, Марию Герасимовичівну учит. 4-кл. шк. в Гвіздці, Мих. Вацлавського і Каз. Аргасинського учит. 4-кл. шк. в Янові, Ольгу Малювську, Олену Терликовську, Олену Тхирівну учит. 4 кл. шк. жін. в Янові, Генр. Савецкого учит. 4-кл. шк. в Баранові, Франца Ботвинського учит. 4 кл. шк. в Будзанові, Фр. Ферка управ. 3-кл. шк. в Козах, Марию Кашубіну учит. 3 кл. шк. в Сколошові, Мик. Забірку учит. 3-кл. шк. в Кобиліволоках.

— Дирекция приватної женьської Семінарії учит. з викладовою мовою рускою у Львові, ул. Сикстуска ч. 47 I пов. подає до відомости, що рік шкільний 1904/5 розпочне ся дня 5. вересня. Запис учениць відбуде ся дня 31. серпня і 1. і 2. вересня в годинах від 10—1. Іспити поправчі і вступні відбудуть ся дня 3. вересня. До запису можна зголосувати ся усно або письменно, при чім треба: 1) зложити вписове в квоті 4 К; 2) виновити 2 вписові картки і предложити: 3) метрику уродження, 4) свідочтво шкільне з послідного півроку, 5) свідочтво здоровля, ствердженє через мійського або повітового лікаря, 6) декларацію родичів агл. опікунів, що оплатата шкільна платити ся буде правильно, місячно з гори. — Услівем прийнята до першої класи — поощі вимаганого підготовленя є також укінчений з початком вересня с. р. 15 рік життя. Від вступного іспиту до класи I можуть бути увільнені учениці, що скінчали V класу школи видлової. Оплата шкільна виносить місячно 20 К, однак на внесенє збору учительського може бути обнижена пильним і спосібним ученицям в міру їх спроможности матеріальної.

— Нове староство в Зборові, яке буде отворене дня 1. вересня, обїме простір судових повітів зборівського і залозецкого з 95.000 душ населеня. В тім є 61.000 гр.-кат., до 20.000 римокат. і 14.000 жидів. Управителем староства буде старший комісар з Тернополя, п. Земба. Торжественне отворенє староства в Зборові відбуде ся дня 2. вересня в присутности міністра д-ра Кербера, намісника гр. Потоцкого і ин.

— Крадежи у Львові. Користаючи з того, що богато родин повиїздило на літо зі Львова, обкрадають львівські злодії такі дома і майже що день доносять поліції про крадіжки. Оноді на пр. добрали ся злодії до мешканя рєвідента зеліничного п. Поляка і забрали все, що ім попало під руки. Всі шафи, столики і касу поотви-

рали, а на землі лишили коробки з дороговцінностей. З причини, що п. Поляка нема у Львові, не можна було шкода оцінити. Має она бути дуже значна. — При ул. Богуславського знов обікрали злодії мешканє п. А. Кукіль, котра виїхала зі Львова, і забрали срібло, годинники і ріжні інші річі.

— Важне для катехитів і народних учителів. Одинокий підручник до науки релігії в народних школах, т. з. Практичний провідник для катехитів в трох частях, уложив о. Євгеній Гузар — поручений Радою шк. краввою в урядовім дневнику з д. 27. липня с. р. до шкільних бібліотек — можна набувати в книгарні ім. Шевченка і Ставропигійській по ціні 4 К 80 с без почт. пересилки. Народні учителі можуть купити сю книжку по ціні 3 К з почт. пер. у автора, ул. Длугоша 17.

— 3 Парани. «Gazeta polska w Brazylii» доносить, що на руску друкарню зібрано 97 мільрейсів. — Один з польских кольоністів Парани посіяв на пробу квартиру рижі і заохочує тепер інших кольоністів до управи сеї ростини. Риж потребує вогкої землі, зверненої до сонця. Збірка яго відбуває ся в сім місяцїв по посїві. — Бразилійські Поляки постарали ся о польський підручник до науки португальської мови, яка є урядовою в Бразилії. Сей підручник пічне виходити від Нового року аркушами, долученими до «Gaz. pol. w Braz.».

— До Інститута під покров св. О. Николая у Львові прийняті доса на рік шкільний 1904/5 отсі ученики: Піджарко Євген і Іван, Медведкий Теофіл, Баранецкий Володимир, Степанів Анаїя, Савчак Нестор, Долошицкий Олександр, Яворский Єронім і Іван, Чиж Ярослав, Тиховский Лев, Кіпчковский Никола, Боднар Юрко, Паньковский Ярослав, Подляецкий Омелян і Ярослав, Темницький Мирон, Куровець Андрей і Петро, Нарожняк Володимир, Савула Симеон, Голубець Николай, Пачовский Константин, Цєбровский Олександр, Попович Орест, Голинський Володимир, Ганницький Тарас і Маркіян, Курманович Константин і Володимир, Лавровскі 2, Бачинський Василь, Рибчак Роман, Карачевскі 2, Мпшуга Лука, Стефанович Петро, Івановский Антін, Кошилковский Адам.

— Родимці! Не забувайте на приватну жіночу семінарію у Львові, удержувану Тов-ом педагогічним і присилайте постійні жертви! Висуйтесь громадно в члени сего Товариства і вирішуйте залеглости. Вписове виносить 1 К. Пренумеруйте часопись для дітэй «Дзвінок» і часопись «Учитель», так щоби она могла при більшім числі передплатників стати на ще висшій щаблі і відповісти всім бажаням свідомих читатів. Адреса касиєра: А. Ализькевич (ул. Кохановського 15 Б.)

— Дрібні вісті. Позавчера отворено в Кракові виставу металевих виробів. — Між Вороненкою а Ворохтою горів вчера ліє здовж залізничного шляху. Близших вістей про пожар нема. — Вчєра вночі коло 10. год. сторож з ратушевої вежі у Львові сигналізував великий пожар в околиці Яричева.

Русини! Памятайте на українсько руску бурсу в Новім Санчи.

Посмертні оповістки.

- Магдаліна Терлецка, вдова по пароху, упокоїла ся в Станиславі в 82. р. житя. В. і. п.!
- Володимир Кордасевич, слухач філософії, упокоїв ся в Самборі в 23. р. житя. В. е. п.!
- Михайло Хойнацкий, реставратор в Жегєстові, упокоїв ся дня 13. с. м. у Львові в 45. р. житя. В. е. п.!
- Гонората з Качковских Солтинєвичева, жінка емер. краввого інспектора середних шкіл, упокоїла ся у Львові дня 15. с. м. в 71. р. житя. В. і. п.!
- Юліян Глібовицкий, син пароха в Брязі, упокоїв ся в домі родичів в 24. р. житя. В. е. п.!
- Зофія гр. з Бобрів Пьотровских Дзєдушицка, вдова по Юліюсові Дзєдушицькому, упокоїла ся нині рано у Львові. Похорони в п'ятницю рано. В. і. п.!

Телеграми

з дня 23. серпня.

Ратизбона. Головою відбуваючого ся ту католицького віча німецкого вибрано судового радника з Вроцлава, Порша. Віче вислало вірнопідданчі телеграми до пани, німецкого цісаря і баварського короля.

Льондон. Одна з тутешних газет доносить, що стан здоровля англійського короля Едверда не є вдоволяючий, а надто побоюють ся погіршеня стану яго здоровля.

Марисбад. Приїздить ту на два дні грецький король.

Дармштад. Ки. Людвик баттенберський виїздить яко заступник англійського короля на хрестини царевича до Петербурга.

Берлін. Кружляє ту вість, що фабриці «Вулькан» приказано здержати ся з роботою торпед, замовлених Росією.

Льондон. Бюро Райтера доносить з Кімберлей, що 30.000 добре уоружених мурнських дикунів Квамбонів пристало до Герерів, які ведуть війну з Німцями.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні

ордиує у внутрішніх недугах від 3—5 попол. ул. Анадемічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ордиує

при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Місця господині в святих домі глядає особа образована, середних літ. Ближше можна розвідати у п. Ясінського, кравця у Львові, ул. Воїнів 4. (1—10)

Братя Терціярі св. Франца

(у Львові, ул. Клепарівська ч. 15) займають, переважно в зимовій порі, убогих працю при виробі меблів гнутих із сирого матеріалу (огіблявані, політуровані, випітані і складані). Ті меблі, старанно і тривало зроблені, продає ся по приступних цінах. В наретах Братів Терціярів можна також направляти меблі. Меблі до направи або закуплені привозять і відвозять висилані вози або носять убогі діти остаючи в тім заведеню. (10—10)

„Тревоги автора і видавника“
(гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руських книгарнях у Львові.

Ціна примірника на веліновім папері виносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

В книгарни Товариства ім. Шевченка в книгарни Ставропигійській можна дістати отсі праці видані проф. д-ром Ів. Копачом:

Будучність гімназій. Ціна 1 К.

Партийна політика і морал. Ц. 50 с.

Родинне житє (під розвагу руским «соколкам і паннам»). Ц. 50 с.

Соціалізм, етика і політика (під розвагу «старшим і молодшим»). Ц. 50 с.

Три перші праці зладжені на основі творів професора берлінського університету д-ра Фрідріха Паульзена.

Читайте!

Читайте!

Новіє виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство «Просьвіти» бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. «**ПОЕЗІЯ Т. ШЕВЧЕНКА**». Книжка, оправлена в полотно з золоченими витискама, може бути найгарнішою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських класиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опушту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: **КАНЦЕЛЯРИЯ «ПРОСЬВІТИ»** у **Львові** (Ринок ч. 10).

Контора виміни

д. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

з купує і продає

всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшім курсі деннім не числячи ніякої провізії.

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ

„Дністер“

стоваришене зареєстроване в обмеженому порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тривало в „Дністрі“ від огню. Членський уділ 50 К можна зложити в ратах; висове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть зятягати **ПОЗИЧКИ** на 6% за предложенем відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦІЯХ і иншім купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДНІСТРА“.

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділів і часть зиску призначує ся на добродійні цілі; дотепер уділено на церкви, бурси, школи і т. п. 18.385 К.

Стан 31. ма. 1904:

Вкладки	1,698.746 К
Уділи	115.947 К
Фонди резервові	23.522 К
Позички	1,403.472 К
Цінні папери, льон. в банках і на рах біжучий	506.994 К

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломню 1/2—3/4 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7:30	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Янорова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвеніма
8:10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8:20	з Янорова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеяборча, Пешту	10:35	до Тернополя, Потутор
10:02	з Стрия, Борислава	10:45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселиці
10:20	з Рашева, Любачева	10:50	до Белзця, Сокала, Любачева
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	2:45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижиці, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцманя, Новоселиці (через Жучку, Вижиці)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі від 1/2—3/4 вкл., Снолього (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуша
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козони	3:30	до Рашева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (1/2—3/4), Снолього (1/2—3/4)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Янорова	3:48	до Янорова
5:03	з Сокала, Белзця, Любачева	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івана пустого, Скали, Копичинець	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвеніма	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	7:05	до Рави рускої, Сокала
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, Жидачева (1/2—3/4), Гусятина, Керезмезе, Калуша	10:05	до Перемішля (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Загірї
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Броцлава, Варшави, Праги, Осьвеніма, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Броцлава, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятина	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова, Івана пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11:10	до Рави рускої, Любачева (що неділі)
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	2:51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—3/4), Сучави, Кіцманя
на дворець „Підзамче“		4:10	до Кракова, Відня, Броцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвеніма
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів	з двірця „Підзамче“	
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	10:52	до Тернополя, Потутор
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Івана пуст.
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
		11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:42, 7:30 рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:30 і 5:43 пополудн. 7:54 і 8:59 вечером. (до 11/9 вкл.) з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/1 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділі і свята). зі Ширця 9:35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята). з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рихнить ся від часу львівского о 36 минут. а меншо 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — Ніші години від 6. вечер до 5:55 рано обведено рамками. — В місті продає бігети значайні агенція часописей Н. Ст. Соколовского писаж Ганемана 9. від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне д. к. залізниць державних (ул. Красіцких ч. 5.) уділяє поспієм. в справах залізнич. продаж бігетів всякого рода і розклада їзди. в годних урядових від 8. рано до 3. пополудн. а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5:48 рано, 9:30 і 10:50 передполуд. 1:05, 3:45 і 5:05 попол., 7:05 і 8:04 веч. (від 8,5 до 11,9 вкл.) 11:10 в почи (що неділі). до Янова 6:0 рано, 9:15 передпол. (від 1/5 до 30/3 вкл.) 1:35 попол. (від 1/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/3 вкл.) і 5:48 пополудн. до Ширця 1:45 попол. (від 1/5 до 11/9 вкл. в неділі і свята). до Любіня вел. 2:15 попол. (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділі і свята).